

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimá nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Duh orientalskega vprašanja.

—o.— Ali smo so že katerikrat vprašali, od kod to izvira, da je orientalsko vprašanje ob jednem „evropsko“ vprašanje in da se posebe vprašanje balkansko splošno imenuje vprašanje orientalsko, — zakaj se govori o „lokalizovanji“ ter o evropskem „koncertu“, kakor hitro se kaj gane pod Balkanom ali nad Balkanom, — po kateri misli voditeljici se je razvilo nekako „evropsko pravo“ glede na balkanski poluotok? Da je umestno, tako povpraševati se, samo po sebi je že to za opazovalca zgodovinskih in mejnarodnopravnih stvari velezanimiva istina, ker za jednako globoko in obsežno vprašanje nam narodov in zemljá zgodovina sicer ne daje povoda. Saj ga ni pokoja v mejnarodnem in državnem življenji Evrope, saj se vedno po njej premikajo meje in preobrazujejo mejnarodni ter državnopravni odnošaji, saj vsaka država in državnica je imela in ima svojo usodo, — toda le usoda Balkana, le preobrazovanje balkanskih razmer videti je za evropske vélike države tolikanj važno, da sleharna izmed njih zmatra stvar Balkana za svojo stvar in hoče aktiven organ usode biti pri uredbi njegovih razmer. Zemlja mej Dunavom in egejskim morjem, mej Črnim morjem in mej Adrijo postala je v našem veku nekaka pravica za evropske vele-moči, pravica na podstavi pisanih pravil, a vsakolika prikazen teh pravil je nekaj posebno novega bodi v zgodovini, bodi v pravu. V teh mejnarodnih pravilih glede na Balkan pa veje duh, kateri jih ob jednem oživlja in se jim razvijati daje; iz jedne ideje, katero zaslediti ni težko, vzišli so vsi dogovori, ustanavljajoči mejnarodno konstitucijo na balkanskem poluotoku; ta ideja, o tem ni dvombe, vo dila bode evropski „koncert“ tudi v bodoče, in morda ne dolgo in videli bomo novo odsedlino te ideje na predrugačenem Balkanu. Po tem, kar vodi odločilne „tutorje“, uravnala se bode tudi bližnja bodočnost balkanskih pravih gospodarjev, narodov južnoslovanskih, — ker uravnanje to se odlašati več ne daje. Da posebe nam, ki smo del južne Slavije, kaže premišljevatí to, že samo po sebi pre-zanimive stvari, to je zelo jasno, a tudi čas za to — komu bi se baš sedaj videl neugoden?

Balkansko vprašanje je orientalsko vprašanje,

a orientalsko vprašanje je balkansko vprašanje. Za Balkan se Evropa ne bi brigala, ako bi pri Carigradu bilo konec sveta, ako od njega naprej ne bi bilo tisto, kar se imenuje Azija, vzhodni svet, kamor se sedaj svet Evrope nagiba in preliva. A orientalsko vprašanje je balkansko vprašanje. Tista vele-moč evropska, ki gospodari Balkanu, ona gospodari orientu. Položaj balkanskega poluotoka, zemlja in priroda njegova: vse predstavlja ga Evropi že od nekdanj za tisti zlati most na katerem se vrši „der Drang nach Osten“, in zlati ključ, ki konečno otvori vrata gospodstva ne le na Balkanu in z njim v Evropi, marí tudi v vzhodnjem svetu, to je Carigrad. Koristi vse Evrope terjajo, da jim je pot odprta v orient, a za to tudi terjajo, da je njim prikladno urejen Balkan.

Jasno je torej, zakaj so še posebno tédaj pazljive postale evropske države, ko se je majati začel zlati most mej zahodom in vzhodom, ko so se prikazali simptomi, da hira in da bode umrl ter dedščino zapustil ključar Carigradski. Videlo se je, da Turčija ne more več živeti kot država, ker ni sposobna, upravljati ni sebe ni svojih podložnikov. Opazilo se je pričetkom tega stoletja, da si je balkanske narode osvojilo resno in pogumno gibanje, katero hoče raz sebe stresti turški, neznosni jarem. Treba se je bilo turškim podložnikom zjediniti, da se združenimi močmi pribori pravična uprava proti državi, ki je proizvajati mogla le še krivico in grozodejstvo. Našli so se posamezni rodovi v jednotnem svojem jeziku, združiti se po svoji narodnosti in pod to zastavo so pričeli boj za „krst častni in slobodu zlatnu“. Turški podaniki na balkanskem poluotoku postali so vsled te ideje narodi, krepke sile, od dne do dne nevarniši sovražniki turške države. „Evropa“ je videla to in spoznala globok, vztrajnotvoren pomen balkanskega gibanja. Nihče ni več mogel dvojiti, da bode narodno probujenje, katero je instiktivno navstalo zastran politično-upravnih stisk, tudi posledice imelo politične. Čim bolj so se organizovale narodnosti, čim krepkeje so nastopale, tem bliže so bili dnevi političnega prevrata za Turčijo. A tudi za balkanski poluotok, prevažni del Evrope. Zato se je evropska diplomacija pripravila za slučaj, ki je videti bilo, da se več odvrniti ne dá. Kako torej urediti novi Balkan, da

bode služil vsej Evropi? To je orientalsko vprašanje, evropsko stališče tega balkanskega vprašanja. (Dalje prih.)

Dogodki na poluotoku balkanskem.

O pogojih premirja še ni nič znanega, pač pa nekateri listi razpravljajo pogoje, ki jih je stavil knez bolgarski, ko ga je turška vlada pozivala, naj sklene premirje. Knez Aleksander stavil je kot pogoje premirju: 1. da Srbi takoj ostavijo Bolgarijo, 2. da se da primerno jamstvo za celokupnost Bolgarske. 3. da Srbija plača primerno vojno odškodnino, 4. da se pripozna zjedinenje Bolgarije in Vzhodne Rumelije. Bodo li Bolgari tudi sedaj pri teh pogojih ostali, o tem nemamo nobene gotovosti, domnevati pa se sme, da bodo vele-vlasti pripoznale zjedinenje Bolgarov in da bodo slednji vsaj s tem delom odškodovani za velike svoje žrtve. Za sedaj odpočivata si obe vojski ob določenih črtah in pričakujeta, kaj poreko diplomati in mogotci evropski. Počitka sta pa tudi potrebni, kajti poslednji boji bili so ljuti in krvavi, kakor razvidno iz brzobjavnih vestij;

Srbski glavni stan 29. novembra. Danes (v nedeljo) določili so obojestranski štabni častniki demarkacijske črte obeh vojsk v podrobnostih. Srbi so bili poslali podpolkovnika Kosto Milanoviča in Bolgari stotnika Volnarova in Paprikova. Demarkacijska črta se je določila, kakor so stale straže. Razglasilo se pa bode še le jutri, kod je ta črta. Orožje popolnem počiva. Bolgarski glavni stan je od včeraj v Pirotu. Poslanik grof Khevenhüller je na potu v bolgarski glavni stan prišel na bojišče v Pirotu. Kralj Milan bil je po noči mej petkom in soboto v Beli Palanki.

Beligrad 29. novembra. Oficijalno se poroča iz Niša, da se je sklenilo premirje s sledečimi pogoji: Čete ostanejo v svojih poslednjih postojankah; levo krilo Srbov pri Belavi in desno nad vasjo Plato, oba kraja sta na desni od Pirota. Boj dne 27. t. m. bil je strašen. Bolgari so bili v boj postavili 80.000 mož s 100 topovi. Mej najhujšim streljanjem pomikali so se Bolgari in Rumelijci dalje. Tudi Srbi so se branili z divjo besnostjo. Dva bolgarska batalijona poskusila sta napad, pa sta bila nazaj potisnena. Sedaj so Bolgari z veliko silo na-

LISTEK.

Božična noč v Sakramentovej dolini.

Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

„Jutri je božič, kaj ne da?“

„Da, sinček . . . Kako ti je zdaj?“

„Boljše . . . drgnite malo niže . . . Kaj pa je prav za prav ta božič? . . . Kakšen praznik pa je to?“

„O, to je kar tako nekakov — dan.“

To jedernato razlaganje bilo je zadostujoče: Johnny je umolknil in le drgnjenje bilo je še slišati. Najedenkrat deček nadaljuje:

„Mati pravi, da si ljudje povsod drugod, samo tukaj ne, o božiči darila dajo . . . in ravno zavoljo tega se je razhudila nad vami . . . Pripovedovala mi je, da živi neki mož, katerega zovejo Sante Klaus,* veš, bel človek prav za prav to ni, ampak nekaj Kitajec, in ta pride na božični večer skozi dimnik

* Amerikanski Jezušček.

v hišo ter prinese otrokom — nekako tako majhnim dečkom, kakor sem jaz — darila . . . natlači jim ž njimi čevlje in nogovice! Vidite . . . le pomislite, kaj takega je hotela, da bi verjel! . . . Ne, ne, oče kaj pa drgnete tukaj? . . . To je celo uro od pravega mesta . . . Kaj ne, da se je vse to zmisllila, da bi naju jezila? . . . Tu nikar ne drgnite, oče!“

Mej molčanjem, ki se je bilo spustilo nad hišo, pa je bilo razločno slišati stokanje bližnjih smrek in šum deževnih kapelj. Johnnyjev glas je bil čuti malo zamolkel, ko je čez nekaj časa nadaljeval:

„Kaj ne, da bom kmalu zopet čisto zdrav . . . Kaj pa oni počno notri?“

Stari odpre malo vrata ter pogleda noter. Njegovi gostje so še priležno sedeli skupaj, samo to je bilo, da je na mizi ležalo nekaj srebrnih novcev in precej ohlapna denarna mošnja.

„Stavimo o tem in onem . . . ali pa malo igrayo . . . prav izvrstno se zabavljajo,“ odgovori dečku, ter iz nova prične drgniti.

„Jaz bi tudi rad jedenkrat igral ter malo denarja pridobil,“ veli Johnny čez nekaj časa zamišljen.

Stari je potem prizanašljivo ponavljal, kar je bil gotovo njegov navaden odgovor: da bode Johnny dobil sila mnogo denarja, samo počaka naj, da on stari v svojem rudorovu najde zlato žilo itd. itd.

„Da,“ odgovori Johnny, „a tega nikoli ne boš storil . . . sicer pa je vse jedno, ali dobiš zlata pri kopanju ali pa pri igri, saj le vsemu temu le sreča uzrok . . . Božič, to je pa vendar prav čudno . . . kaj ne da? . . . Zakaj pa se pravi božič?“

Stari je na to odgovoril tako tiho, da njegovih besed neso mogli slišati v drugej sobi, morebiti zato, ker je po naravnem nagonu nežno uvažaval predsodke svojih gostov, ali pa vsled kakovega čustva za spodobnost.

„Da,“ pravi Johnny, kateremu se je radovednost vidno znatno zmanjšala, „jaz sem že poprej slišal o njem . . . Tako, zdaj je dovolj, oče, zdaj me dosti menj boli nego prej . . . Zdjaj me pa zavijte v odejo . . . tako . . . zdaj pa,“ pristavi šepetaje, „sedite sem k meni, da zaspim.“

Da bi se prepričal, je li uslišal njegovo željo, pomoli otrok jedno roko izpod odeje, prime svojega očeta za rokav ter se uleže, da bi spal.

Malo časa je dobri mož potrpežljivo čakal.

pali Srbe. Poslednji so se sprva umaknili, pozneje so pa potisnili Bolgare v Piroto. V Pirotu začel se je strašen boj po ulicah. Srbi so zaseli več hiš in streljali iz oken in s streh. Bolgari so razbili vrata in udrli gori po stopnicah. Hudo borenje bilo je v temi. Srbi so se umikali s strehe na streho, ko so zopet dobili pomoč so se pomaknili dalje. Dvakrat je bil dobljen Piroto po krvavih bojih po cestah, nazadnje so ga pa Srbi brez boja izpraznili. Srbska vojska ob Timoku stoji 1½ kilometra od Vidina.

Sofija 29. novembra. Iz Pirota se poroča 27. t. m. ob 6. uri. Včeraj zvečer ob 8. uri udrle so bolgarske čete v Piroto. Srbe so z bajoneti iztirali iz mesta. Pred odhodom so Srbi razstrelili smodniško zalogo. Celo noč bil je boj na višinah pri Pirotu. Po noči poskušali so Srbi obiti bolgarsko levo krilo. Ob 6. uri zjutraj je srbsko levo krilo zopet začelo ofenzivo in ob 11. uri vzelo Piroto z napadom, ob 1. uri ga pa prostovoljno zopet ostavilo. Popoludne so zopet poskusili Srbi obiti levo bolgarsko krilo, pa so bili nazaj potisnjeni. Ob 1. uri bila je vsa ravnina pred Pirotom v bolgarskih rokah. Samo dve srbski bateriji na potu v Palanko sta še streljali, ob treh smo ja pa tudi prisili umakniti. Bolgari začeli so hudo streljanje s topovi proti Pirotu in višinam, katere so bili zaseli Srbi. Štiriindvajseturna bitka bila je dobljena za Bolgare. Srbi so se umaknili po cesti Svetega Nikolaja proti Akpalanki. Streljali so še močno s puškami na levem in desnem krilu. Ob 4. uri dobilo je bolgarsko levo krilo visočine. Na visočinah bil je še hud boj. Knez je v Poljski Rehani osnoval glavni stan.

Sofija 29. novembra. Iz Pirota 28. t. m. ob 11. uri dopoludne: Noč je bila mirna. Na vseh gorah so se videli ognji bolgarskih taborov. Še zvečer doposlal je Khevenhüller pismo knezu, da želi ž njim se osobno pogajati. Danes ob 8. uri odjezdil je dvorni maršal pl. Riedesel s jednim oddelkom kneževskega spremstva k predstražam. Ob 10. uri vrnil se je z grofom Khevenhüllerjem skozi mesto v glavni stan v Rehano. Število mrtvih in ranjenih na obeh straneh ceni se na 6000 mož. Srbske izgube so večje od bolgarskih. Kralj Milan je bil še v sredo ostavil Piroto.

Bela Palanka 29. novembra, ob 8. uri 25 minut zjutraj. (Iz oficijalnega vira.) Srbija je slušala prijateljski svet velevlastij, da se ustavi vojevanje. Srbskim poveljnikom se je zaukazalo, ustaviti vse sovražne pojave in to poročiti bolgarskim poveljnikom. Še to noč predstavila se je večina srbske vojske v Piroto, predstraže pustile so se v prejšnjih postojankah. Srbsko desno krilo bilo je 26. t. m. popoludne na visočinah pri Raznici in levo krilo pri Gradašnici. Bolgari, ne zmenivši se, da so velevlasti predlagale premirje, napali so srbske predstraže. Pri Pirotu, katerega Srbi neso mislili braniti, navstal je hud in ljut boj. Ob 6¼ uri umaknili so se Srbi iz mesta, ko so poprej uničili vse magacine in strelivo. Bolgari so potem plenili prodajalnice. Celo noč se je streljalo. 27. novembra ob 6. uri zjutraj ponovili so Bolgari napad, napali so srbsko središče. Dunavska divizija jih je pa nazaj potisnila z velikimi izgubami in zasedla Piroto. Na obeh straneh začel se je hud boj. Srbi so postavili v boj 40 topov in so se jako dobro

Ker pa je nenavadna tihota v hiši vzbudila njegovo radovednost, je s prosto roko previdno odprl vrata ter pogledal v glavno sobo. Zelo se začudi, videč, da je prazna in temna. Vendar ta hip tleč kos lesa na ognjišču pade skupaj. Svetel plamen dvigne se kvišku in o njegovem svitu uzre Dicka Bullena, sedečega pri ugašajočem oglji.

„He!“

Dick se zgane, vstane ter gre malo nestalno proti njemu.

„Kje pa so drugi?“ vpraša stari.

Po soteski gori so se šli malo ohladit . . . vsak čas pridejo sèm nazaj . . . jaz jih tukaj čakam . . . kaj pa tako zijaš, stari?“ pristavi s prisiljenim smehom. „Misliš li, da sem pijan?“

Starcu bi ne bilo zameriti, ako je res to domneval, kajti Dickove oči so bile mokre in obraz mu je žarel. Počasi se vrne k ognjišču, zazija, strese se, odpne si suknjo ter se reži.

„E, za to nam nesi bil dal dovolj pijač, stari . . . Ne, le sedi,“ nadaljuje, ko se je stari ganil, kakor bi svoj rokav hotel osvoboditi Johnnyjevih rok. „Ne prizadevaj se, biti uljudnim; le ostani, kjer si . . . že grem . . . so že tukaj.“

Nekdo previdno potrka na vrata. Dick Bullen

držali. V Pirotu bil je po ulicah hud boj. Srbsko desno krilo imelo je hud boj, napravilo sovražniku, ki je poslal vzhodnjermelijske batalijone v boj, mnogo škode. Ker so bile naše čete utrujene in je sovražnik bil silnejši, ni mogla naša zmagajoča vojska porabiti svojih vspehov. Morala se je celo umakniti preštevilnemu sovražniku. Vsled tega se je tudi levo srbsko krilo brez boja radovoljno umaknilo. Srbi so pokazali mnogo poguma in vztrajnosti. Bolgari, kateri so bili v boj poslani 50.000 mož, imeli so ta dan po svojih lastnih izpovedbah veliko izgub. Včeraj bile so obojestranske vojske v imenovanih postojankah, ko je prišel avstrijski poslanik, grof Khevenhüller, do srbskih predstraž, in potem odšel k bolgarskim predstražam. Čez jedno uro prišel je bolgarski parlamentêr in se jel s srbskim vojskinim poveljnikom pogajati za ustavljenje vojevanja. Sporazumela sta se oba vrhovna poveljnika, da se vojevanje ustavi in čete ostanejo v svojih postojankah.

Srbsko ministerstvo bode najbrž kmalu odstopilo. Sicer se pa v Srbiji delajo, kakor bi ne bili nič prav zadovoljni s premirjem. Oboroževanje se nadaljuje in zatrjuje se, da se Srbi prej ne razorože, da dobé kake kompenzacije, ali se pa v Vzhodnji Rumeliji ustanovi popolni status quo ante. Drugače bodo zopet začeli vojno. Res škoda, da so velevlasti toliko se potrudile, da so Srbe obvarovale pred Bolgari, če se še sedaj ne spametujejo, da je najpametnejše mirno živeti s svojimi slovanskimi sosedi.

Ruski listi so jako nevoljni, da se je Avstrija potegnila za Srbe. „Novoje Vremja“ misli, da se bode vsled tega morda razdrla sloga mej trocarskimi vlastmi, kajti kralj Milan utegnil bi premirje le v to porabiti, da se pripravi za boj. Sicer pa večina ruskih listov misli, da se v Vzhodnji Rumeliji ne bode dal uvesti več status quo, da bode tedaj Rusija morala priznati združenje v kakej obliki, da bode le tako zagotovila svoj upliv v Bolgariji in na Balkanu. — Ruski general Černjajev poslal je nazaj Takovski red kralju Milanu, in izjavil mu v pismu, da se je iz ljubezni do slovanstva udeležil vojne 1876. leta, a mu ravno ta ljubezen ne dopušča nositi odlikovanja kralja Milana, ki bratomorsko postopa z Bolgari, katerih se je 1876. leta na tisoče borilo v srbskih vrstah proti skupnemu sovražniku. Več ruskih častnikov misli isto storiti, kar je Černjajev.

Deželni zbor goriški.

Druga seja deželnega zbora bila je v četrtek popoludne ob 5. uri. Najprej se prebere in potrdi zapisnik prve seje. Predsednik naznani, da vitez Pajer ni mogel priti radi družinskih razmer, dr. Venutti pa radi opravkov, drugi poslanci bili so vsi navzočni razen barona Ritterja. Došle peticije izroči predsednik nekaj peticijskemu, nekaj legalnemu odseku. Dr. Abram poroča v imenu deželnega odbora o volitvah kupčijske zbornice in slovenskega veleposestva; obe volitvi potrdita se brez ugovora. Ivan Gasser bil je potem poročevalec za vse naslednje predloge deželnega odbora, ki so se brez razprave in ugovora jednoglasno vsprejeli. Učitelju Matiji Lebanu zvišala se je pokojnina na 200 gld. Potrdi se podpora dovoljena študentom Em. Hovain-

hitro odpre, pokima svojemu gostilniku „lahko noč“ ter izgine.

Starec bi bil rad šel za njim, da ga ni roka njegovega sinčka še zmirom držala za rokav. Lahko bi se bil osvobodil; kajti roka je bila majhna, slabotna in suha. Morebiti pa je baš zavoljo tega, ker je bila majhna, slabotna in suha, pustil v nemar svoj sklep, stol pomaknil bliže k postelji ter svojo glavo položil nanjo. Tako tukaj sedečega iznenadili so ga učinki pijač, katere je bil poprej jedenkrat vzela v sé. Očrti sobini zlili so se ter uhajali njegovemu pogledu; potem so se vrnili, iz nova postali nerazločni, vnovič izginili ter ga zapustili spavačočega.

Mej tem je bil Dick Bullen vrata zaprl za sabo ter se zopet združil s svojimi tovariši.

„Ali si gotov?“ vpraša Staples.

„Da,“ pravi Dick. „Koliko je ura?“

„Dvanajst je proč,“ bil je odgovor. „Ali boš res to storil? . . . tja in nazaj je skoro dve milji.“

„Mislim, da,“ odgovori Dick na kratko. „Kje pa je kobila?“

„Bill in Jack držita jo na razpotji pripravljeno.“

„Še malo naj jo držita,“ pravi Dick.

(Dalje prih.)

skemu in Al. Ratzmannu v znesku 80 gold. ter Fr. Catinelli-ju v znesku 100 gld. Odobri se podpora 180 gld., dovoljena košarski šoli v Foljanu za leto 1885, ter se dovoli za leto 1886 nova podpora 260 gld. Prošnje treh učencev obrtnijske šole v Marianu se odstopijo peticijskemu odseku. Udovi ranjkega učitelja Val. Thomanna poviša se penzija na 300 gld. in dovoli se ji jedenkratna podpora 50 gld. Udovi ranocelnika Schaupa podeli se za čas njenega udovstva milostna penzija 120 gld. Vpokojenemu učitelju Gašparju Likarju zviša se penzija na 300 gld. Slednjič potrdi se podpora, dana čipkarski šoli v Dolenji Očlici v znesku 70 gld. Deželni glavar določi za tretjo sejo prihodnji terek 1. decembra o 5. uri popoludne z naslednjim dnevnim redom: 1. volitev 4 verifikatorjev; 2. o prošnji Kobleglavcev, da bi se ločili od županije Štanjelske; 3. o delitvi občinskega sveta v Šmarjah; 4. o prošnji občin Novaki in Planina pri Cerknem za delitev zemljišč; 5. o stavbnem redu za Gorico; 6. o cestni policiji; 7. o dolgu mons. Pavletiča nasproti deželi v znesku 2700 gld. Na to se seja sklene o 1½6. ure.

„Soča“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. decembra.

Gališki deželni odbor je sklenil deželnemu zboru priporočati, da zavzre predlog poslanca Romanczuka, da se osnujejo rusinske šole ali pa vsaj paralelni razredi v vseh krajih, kjer je vsaj 25% prebivalstva rusinskih. Res čudne pojme imajo Poljaki o narodni enakopravnosti. Vlada se pa za Rusine nič ne zmeni. Če pa kje peščica naseljenih Nemcev nema svoje šole, pa takoj silijo občino, da mora osnovati nemško šolo.

Vnanje države.

V sredo seje na konferenci izjavil angleški veleposlanik, da on misli, da se sedaj, ko so Bolgari zmagali Srbe, ne more več dalje zmatrati Berolinske pogodbe za podlago posvetovanju. Ker drugi veleposlaniki neso bili istih mislij, je seja bila brezvspešna. Jednak bil je vspeh sobotne seje. V poslednji so se posebno odločno pokazala nasprotja mej Rusijo in Anglijo. V Rusiji so namreč še vedno istih mislij, da se poprej ne more priznati bolgarsko združenje, dokler se ne odstrani knez Aleksander. Kakor se poroča nekaterim listom iz Peterburga goji car neko osobno mržnjo do bolgarskega kneza. Črtil go je že, ko še ni bil zasel carskega prestola. Želja Rusije se bode pa sedaj, ko se je knez osobno bojeval za bolgarsko domovino, dala težko izvršiti. Konferenca sedaj baje ne bode imela nobene seje več, ampak vršila se bode diplomatska pogajanja mej vlastimi Avstrija, Nemčija in Italija bodo neki vzajemno postopale. Razmere mej Rusijo in drugimi carskimi vlastmi so se jako ohladile, ako je verjeti nekemu poročilu iz Rima. Otomanski komisar Djevdeb paša odpotuje v Plovdiv šele, ko bosta njegova pomočnika tam že objavila carsko proklamacijo. Derviš paša je pa odpotoval s posebno misijo v Sofijo.

Kakor piše oficijalni list črnogorske vlade, so v Črnigori obsojevali srbsko vojno z Bolgari. Ko bi pa obstanku srbske države pretela resna nevarnost od Bolgarov, bi se pa Črnagora potegnila za Srbe.

Ko se je srbsko-bolgarska vojna končala, zopet obrača vzhodnjermelijsko vprašanje nase več pozornosti. Iz Berolina poslednje dni prihajajo poročila, da so vlasti sedaj, ko so Bolgari na bojišču pokazali, da so sposobni za samostojnost, bolj naklonene, priznati združenje. Tricarske vlasti se bodo, kakor se govori, zadovoljile, da se le na videz ustanovi status quo ante, četudi knez Aleksander postane vladar Vzhodne Rumelije. Knez se bode moral sam sporazumeti s sultanom. Velevlasti pa ne bode dovolile Bolgarom nikako vojne odškodnine, kakor bi jo tudi Srbom ne bile, ko bi bili zmagali. Koliko je tem poročilom verjeti, se ve da ne vemo.

Novo liberalno španjsko ministerstvo je takoj sklenilo, da se odpravi obsedno stanje, katero se je bilo po kraljeveji smrti zaukazalo. Politika novega ministerstva bode spravljiva, svobodoljubna in odločna. Kraljica Kristina sama želi, da se bode liberalno vladalo, ker bi potem tudi republikanci ne mogli tako lahko pridobiti naroda na svojo stran. Kraljica je izdala povelje, da se zapre Zorilla. Karlisti dosedaj tudi mirujejo. Največja nevarnost preti od častihlepnosti generalov.

Italijanska opozicija ni tako oslABLJENA in razpala, kakor so mislili v vladnih krogih. Pri volitvi predsednikov zborničnih pisarn bilo je izmej devetih voljenih za predsednike pet opozicijonalcev in šest podpredsednikov tudi izmej desetih. Da je italijanska opozicija tako silna, ni brez pomena tudi za vnanjo politiko. Kajti jasno je, da vlada bo le težko se mogla kaj časa obdržati. Opozicija je pa več ali manj sovražna Avstriji, zategadelj se naša država sedaj ne more zanašati na prijateljstvo Italije. Na to se bodo morali ozirati naši državniki tudi pri reševanju orijentaliskih zadev.

Nepričakovano so se volitve na **Angleškem** za liberalce na boljše obrnile. Kolikor dosedaj vemo, je voljenih 170 liberalcev, 155 konservativcev in 25 Ircev. Liberalni listi še celo upajo, da bodo liberalci dobili večino, kar je pa jako neverjetno. V Londonu je voljenih 26 liberalcev in 36 konservativcev. Gladstone je slavno zmagal v svojem volilnem okraju Midlothianu. Dobil je 7879 glasov. Njegov protikandidat C. Dalrymple, mlajši lord državnega zaklada, ostal je za 4631 glasov v manjšini. Najbrž bode končni izid volitev tak, da nobena stranka ne bode imela večine, ker bode vlada morala vedno pomoči iskati pri Irceih.

Dopisi.

Iz Gradca 27. novembra. [Izviren dopis.] (Akad. podružnica, akad. društvo „Triglav“.) To je pa res čudno! Naši kulturonošci rogovilijo po naših slovenskih krogih ter vznemirjajo naše ljudstvo s svojim „šulferajnom“; z vsemi dovoljenimi in nedovoljenimi sredstvi usiljujejo nam nemško visoko svojo kulturo mirnemu ter s svojim zadovoljnemu Slovincu, hoteč ga povzdigniti v svoja nebesa! Kjer le živi poldrugi Nemec, že ustanove mu šolo, koja ga ima braniti pred pretečo nevarnostjo: da se posloveni. Dosedaj bilo jim je to delovanje dokaj plodonosno, vsaj so nam naše Korošce skoro popolnoma odtujili; sedaj pa, ko smo se Slovenci temu jako pogubonosnemu delovanju z vso energijo uprli, sedaj kličejo vse bogove na pomoč proti tej — krivici. Tukajšnji list „Tagespost“ posvetil je že par člankov našemu novoustanovljenemu šolskemu društvu, ter i Dunajska „Presse“ oglasila se je zahtevajoč od oblastev, naj to vznemirjajoče delovanje Slovencev prepovedo ter ubogim zatiranim Nemcem v tej sili pomagajo — kajti oni smejo druge narode s svojo blaženo nemščino osrečevati, ti pa imajo se — klanjati. Jako se moramo čuditi, kako more pameten ter le količkaj pravičen človek kaj takega zahtevati!

Zadnji list izrazil se je povodom ustanovljenja tukajšnje akad. podružnice sv. Cirila in Metoda, da se je bati izgrediv, ker so nemški visokošolci jako vznemirjeni radi te predrznosti Slovencev. No, mi smo pa prepričani, da se bo s tako nedolžno stvarjo ogreta nemška kri kmalu ohladila, ter da bo i novoustanovljena akad. podružnica plodonosno delovala za naš narod ter udom svojim v čast! Človek mora se res srčno veseliti videč, kako visoko se je povzpela ta podružnica v kratkem času svojega obstanka. Že ima nad 90 udov, mej kojimi so zastopani vsi slovanski narodi. Zagotovljen jej je tedaj časten obstanek! Kakor čujemo osnovali bodo tukaj živeči Slovenci še jedno podružnico. Slava jim!

Akad. društvo „Triglav“ prireja običajno vsako leto v časten spomin prvega našega pesnika Preširna ali veliko slavnost ali slavnosten večer. Glede na to, da ima društvo letos praznovati desetletnico svojega obstanka in to kolikor mogoče sijajno dal se bo letos samo Preširnov večer. Pri tej priliki izraziti moramo svoje začudenje, da se slovenski narodnjaki, sosebno nekdanji Triglavani tako malo brigajo za to prekoročno društvo, koje zastopa v Gradcu slovenski narod. Jako priporočljivo bi tedaj bilo, da slovenska inteligencija to društvo po mogočnosti podpira, sosebno letos, ko mu je praznovati desetletnico.

Iz Gorice 28. novembra. (Tudi nekaj) — Irredenta. — Deželni zbor.) Na goriški pošti, kamor zahaja po svojih opravkih najmanj 13000 Slovencev iz mesta in okolice, upeljani so bili pri notranjem poslovanju poleg nemških in italijanskih napisov nekaj časa tudi slovenski. A mogočna roka, katera Slovence poboža, kjer more, zbrisala je brez navideznega povoda slovenske napise. Iz Trsta došel je na Goriško pošto nadzornik ter veleval slovenske napise kot nepotrebne odstraniti. To Slovence sramotilno postopanje primoralo jih je, da so se na dostojnem mestu pritožili in te opravičene pritožbe bile so uslišane, kajti Goriška pošta je dobila striktno povelje ne le v notranjih prostorih, temveč tudi od zvanaj in sploh pri vseh poštah napisih ozirati se tudi na Slovence ter povsod poleg nemških in laških tudi slovenske napise napraviti. Deloma se je to že zgodilo, deloma se bode kmalu zvršilo. To je sicer malenkost, a vender nekaj. Sicer kaže to, kakšno ravnopravnost večina prebivalcev na Goriškem uživa, ako je primorana celo za take koncesije še le pri ministrih prositi.

Večje vrednosti je ukaz ministra za uk in bogočastje na tukajšnje izobraževališče, da se da v prihodnjem šolskem letu nekoliko več pravice de-

želima jezikoma, nego do sedaj. Ministrova naredba, ki se je pred kratkim objavila za Kopersko moško učiteljsko šolo, poslala se je tudi v Gorico z migljanjem, da se potrebno učini za prihodnje šolsko leto. Tudi nekaj! A isto tako ali pa še potrebnejše bi bilo, da bi se na tukajšnji c. kr. vladnici sedanji sistem poučevanja predručajil, kajti nečuvno je, kako se tukaj bije po glavi zdravi pameti in pedagoškim načelom.

V zadnjem dopisu iz Gorice naznanjeno je bilo, kako predrzna začenja biti Goriška irredenta, tako da jo morajo že italijanski listi zavračati. Danes naznaniti je nov dokaz irredentarske predrznosti. Neki v Gorici bivajoč Francoz opomnil je Goriško starejšinstvo v posebni brošurici na lepo okolico in na način, kako bi lahko postalo mesto res pravi klimatični „kurort.“ Navel je tudi ovire, ki napredek v tem oziru zabranjujejo, in v prvi vrsti povedal, da je Irredenta v tem oziru prava nesreča za mesto. Na to je „Corriere“ nekaj pomencal ter poudarjal da imajo Italijani pravico braniti svojo narodnost; a dobil je v nekem poslanem tak odgovor, da si ni upal Francoza dalje nadlegovati. Sedaj pa so se razposlala anonimna tiskana pisma po Gorici društvom in različnim osebam kot odgovor na ono poslano, v katerem razkriva Irredenta svoje želje. Iz tega pisma so razvidi, da Irredenti ni po godu, ako prihajajo tujci v mesto, posebno taki, ki opazujejo in odkrivajo irredentovsko gibanje; poudarja se dalje, da premirje mej Italijani in sovražniki italijanske narodnosti se ne sme skleniti, temveč boj proti drugim narodnostim mora biti permanenten; da bi meščani ne smeli zahajati tja, kjer se shajajo osebe, nasprotne italijanskim čutom; da naj bi irredentovska četa zapodila iz italijanskega raja nasilnike, ki so si povrgli ta zadnji kos italijanske zemlje; dalje da naj gospodje na Dunaji zabijo, da spada Goriško k Avstriji ter da bi prišel v Gorico polk simpatičnih bersaglierjev, ki bi imel nalogo pokončati cirilsko druhal in nje agitacijo. Potem bi se le povrnil mir v mesto. — Ponavljamo: Ni dovolj, ako se nekaterim krogom dopušča, da smejo svobodno rogoviliti zoper Slovence, kajti ti krogi čutijo v sebi potrebo rogoviliti tudi proti Avstriji, kar svedoči tudi ravnokar navedeni list. Po tem potu tedaj ne bode šlo in — ne bode šlo.

Tudi goriški deželni zbor pričel je svoje zborovanje, imel je do sedaj že dve seji, ki sta bili mirni in manj zanimivi. Iz glavarjevega nagovora razvidi se, da je finančno stanje naše provincije še precej ugodno, tako da ne bode treba novih naklad, kar bode gotovo vsej deželi v radost in tolažbo.

Domače stvari.

— (Dnevni red) druge seje deželnega zbora kranjskega v Ljubljani dne 2. decembra ob 10. uri dopoldne. 1. Branje zapisnika o I. deželno-zborni seji. 2. Naznanila deželnozbornega predsedstva. 3. Letno poročilo dež. odbora za čas od 1. avgusta 1884 do konca meseca julija 1885. 4. Poročila deželnega odbora o znižanju cén za postrežbo in oskrbovanje umobolnih v deželni blaznici v Ljubljani in na Studenci. 5. Poročila deželnega odbora o znižanju cén za režijo in hrano bolnikov v splošni bolnici Ljubljanski. 6. Poročilo deželnega odbora z računskim sklepom deželnega zaklada za l. 1884. 7. Ustno poročilo finančnega odseka o proračunih za l. 1886. in računskih sklepov za l. 1884. ustanovnih zakladov. 8. Ustno poročilo finančnega odseka o računskih sklepih deželnih dobroteljskih zakladov za l. 1885. 9. Ustno poročilo finančnega odseka za devajoč petletnico za družega slugo na Ljubljanski realki. 10. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu muzejnega zaklada za l. 1884. 11. Ustno poročilo finančnega odseka o računskem sklepu zaklada prisilne delavnice za l. 1884. 12. Ustna poročila finančnega odseka: a) o prošnji Josipa Lembergerja, Glavarjevega beneficijata v Komendi, za povečanje plače; b) o prošnji glavnega odgonskega sprevoznika Josipa Altmanna za povečanje plače, c) o prošnji glavnega odgonskega sprevoznika Petra Mileka za povečanje plače; d) o prošnji glavnega odgonskega sprevoznika Matija Eppicha za povečanje plače; e) o prošnji podpornega društva dijakov c. kr. visoke kmetijske šole na Dunaji za podporo; f) o prošnji društva zavetišča za vseučilišnike na Dunaji za podporo.

— (Shod obrtnikov) skliče v nedeljo 6. t. m. ob 2. uri popoldne Kranjsko obrtniško društvo v društvenih prostorih v gostilnici gospoda Štruklja v Kolodvorskih ulicah. Povabljeni so k shodu

mojstri in pomočniki. Na tem shodu hoče se pridrčiti prošnji Dunajskega obrtnega društva, da se odpravi obrtniško delo po kaznilnicah in sklenila se bode prošnja na deželni zbor kranjski, da se delo kaznencev v prisilni delavnici predručaji. — Naposled bode razgovor o ustanovitvi zadrug.

— (Za „ranjene Bogare“) poslal nam je gosp. M. iz Celovca zopet 20 gld., g. J. Ramovš iz Ljubljane 5 gld.

— (Umr1) je v 29. dan novembra g. Gregor Konšek, poštar in posestnik na Trojani.

— („Kresa“) izšla je 12. letošnja številka. S tem snopičem konča 5. letnik. Prihodnje leto „Kres“ kot mesečnik ne bode več izhajal, ampak se pretvori v znanstven list, ki bode kot četrtletnik izhajal koncem vsakega četrtletja v zvezkih, najmanj po šest tiskanih pol obsežajočih v dosedanji „Kresovej“ obliki. Cena mu bode za celo leto 3 gld. Dotično naznanilo objavimo jutri.

— („Zadruga“) izšla je 11. številka. Vsebina: Občni zbor „zveze slovenskih posojilnic.“ — Davkarske zadeve posojilnic. — Razne stvari. — Kakor je bilo skleneno v obnem zboru izhajala bode „Zadruga“ odslej vsaki drugi mesec. Prihodnja številka izide koncem januarja 1886. — Cena „Zadrugi“ za vse leto 1 gld.

— („Popotnik“) priobčuje v 22. številki drugi književno poročilo, jako stvarno in dobro pisano. Posebno nam ugaja kritika o povesti „Dora“. Graja, katero je izrekel g. pisatelj o tej povesti, je jako umestna, da jo brez pomisleka podpišemo do zadnje črke.

— (Meteor) je padel na zemljo v Železnikih. Zbrana je bila velika družba na večer dne 28. t. m. pred pošto ter opazovala in očudovala prekrasne prizore „zvezdnih utrinkov“. Ko smo bili vsi zamaknjeni v prekrasno nebo, ko si je ravno prizadeval nekdo razlagati nenavadno prikazen, pade ravno pred družbo z višine nekaj gorečega. Vse leti prestrašeno na vse kraje v gotovi misli, da je padla zvezda. Strojski mojster, ki je kazal največ poguma, vrne se in začne tipati po tleh. Brzo povrne se domača hčerka, gđc. Anica brez vseh znamenj osupnenja z lučjo. Vse se zopet zbere in jo spremlja na mesto, kjer smo videli prej padajočo luč. A kaj je bilo? Ostanek salonske šibice. Vseh muh polni poštar g. J. C. D. vporabi našo napeto zamaknenost, gre v prvo nadstropje in napravi s šibico koj prvokrat srečno malo raketo — meteor, ki je prouzročil mnogo smeha.

— (Dolenjsko pevsko društvo) priredi 6. decembra 1885. l. pevski večer v slavni spomin Franceta Preširna, ter najuljudnejše vabi vse svoje člane in one „Narodne Čitalnice Novomeške“ k svečanosti, katera se bode vršila v prostorih „Narodnega Doma“ v Rudolfovem. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. — Vzpored: 1. Svečanostni govor. Gosp. prof. L. Koprivšek. 2. Strunam. Pesen Fr. Preširna. Osmospev, zložil K. Mašek. 3. Nazaj v planinski raj. Pesen S. Gregorčiča. Mešani zbor, zložil A. Nedved. 4. Planinar. Moški zbor, zložil K. Mašek. 5. Neiztrohnelo srce. Balada Fr. Preširna. Deklamuje gospodičina Pavlina Martinakova. 6. Sanja. Čvetrospev, zložil K. Mašek. 7. Slovo od domovine. Pesen J. Lešana. Mešani zbor, zložil A. Lešan. 8. Domočutstvo. Pesen Nozarjeva. Moški zbor. Zložil Dav. Jenko.

— (Učiteljske službe.) Razpisana je učiteljska služba na jednorazrednici v Kopanji. Plača 450 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. decembra. — Služba učitelja na novi jednorazrednici pri sv. Ani nad Tržičem. Plača 400 gld. in stanovanje. — Na trorzrednici v Radečah služba drugega učitelja. Plača 500 gld. Prošnje v enem meseci. — Na čveterorazrednici v Senožečah služba drugega učitelja. Plača 500 gld. in stanovanje. Prošnje do 15. januarja 1886.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Šoštanj 1. decembra. Danes se ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda. Upisali so se tukaj štirideset štirje udi.

Pirot 1. decembra. Srbi so 29. novembra Vidin zopet napali. Knez naznanil je to zastopnikom velelastij in objavil Khevenhüllerju, da se ne bode več besede držal, ako se bojevanje takoj ne ustavi.

Niš 1. decembra. V verodostojnih krogih se trdi, da bolgarska očitanja, da so Srbi po premirju v 28. dan novembra zvečer Vidin na-

pali, neso istinita. Lješanin ustavil je bombardovanje 28. novembra ob 6. uri zvečer. Bolgari pa so po noči ob 10. uri nepričakovano pričeli jednournno streljanje, prodrli iz trdnjave, a Srbi so je nazaj zavrnili.

Carigrad 1. decembra. Proklamacija turške vlade pozivlje vzhodnorumelijsko prebivalstvo in oblasti, naj opusté zмото, v katero so jo potisnile osebe, osobne koristi iskajoče, in naj se povrne k pokorščini. Sultanova naklonjenost dovolila jim bode splošno amnestijo.

Dunaj 1. decembra. Pri žrebanji sreček iz leta 1864 zadela srečka serija 95 št. 40 glavni dobiték.

Darila za „Národní Dom“.

Prenesek	14409 gld. 27 kr.
Zastopniki banke „Slavije“:	
Peter Majcen v Hožah	gld. 12 kr.
Ant. Marinič v Podravljah	34 „
Fran Colarič v Glinjah	86 „
M. Hudovernik na Vidmu	17 „
Iz Naklega	1 „ 49 „
Družba „pri Jarneji“ na St. Peterski cesti V. donesek	2 „ 56 „
Andrej Lavrenčič nabral na Rakeku	10 „ — „
Repič Fran, kumat v Borutu	1 „ 50 „
Trafenik, dekan v Skalah	3 „ — „
Iv. Verhovnik, kaplan v Dobu	5 „ — „
Zastopnika banke „Slavije“:	
Alojzij Sorc v Bolci	6 „ — „
F. Perko v Novem mestu	1 „ 38 „
Jan Marinič, župnik v Lipi nad Verbo	1 „ 62 „
An. Uršič, zastopnik banke „Slavije“ v St. Vidu	5 „ — „
Vkupe	14445 gld. 96 kr.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
30. nov.	7. zjutraj	735-55 mm.	10-4° C	sl. zah.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	735-51 mm.	11-8° C	sl. szh.	d. jas.	
	9. zvečer	735-98 mm.	9-2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 10-1°, za 85° nad normalom.

Dunajska borza

dné 1. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 20 kr.
Srebrna renta	82 „ 65 „
Zlata renta	108 „ 80 „
5% marcna renta	100 „ 05 „
Akcije narodne banke	873 „ — „
Kreditne akcije	2-6 „ — „
London	125 „ 55 „
Srebro	— „ — „
Napol	9 „ 98 1/2 „
Č. kr. cekini	5 „ 97 „
Nemške marke	61 „ 75 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 „ 50 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. — „ — „

Zalaganje z drvi.

Podpisana išče zalagatelja drv, da bi jo za leto 1886 preskrboval s potrebnimi borovčevimi drvi, in prosi one, kateri želé zalaganje prevzeti, da se oglašé v pisarni podpisane.

V Ljubljani, 23. novembra 1885.

Tovarna za plin v Ljubljani.

(700-2)

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Ogrska zlata renta 4%	98 gld. 55 kr.
papirna renta 5%	90 „ 30 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig	104 „ — „
Dunava reg srečke 5%	100 gld 117 „ 75 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 20 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 „ 50 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „ 50 „
Kreditne srečke	100 gld 179 „ — „
Rudolfove srečke	10 „ 17 „ 75 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld	187 „ 50 „

Poslano.

(7-43)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najboljše okrepljujoče piče,
I kas izkušán liek proti trajnom kašlju plučevine i želudeca bolesti grljana i proti méh. raka kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

CHAMPAGNE
AYALA & Co.
Glavna zaloga v Ljubljani pri g. PETER LASSNIK-u.
Varstvena znamka.

Umrlí so:

28. novembra: Marjana Lukežič, konduktérjeva hči, 4 mes., Cerkvene ulice št. 7, za božjastjo. — Fran Židan, kovačev sin, 11 dni, Konjušne ulice št. 3, za božjastjo.
29. novembra: Martin Bajer, umirovljeni mašínist, 60 let, Sv. Petra cesta št. 30, za mrtvoudom.
V deželnej bolnici:
27. novembra: Mihajl Stare, dninar, 27 let, za spridenjem krvi.
28. novembra: Neža Šajn, delavčeva hči, 46 let, za vodenico.
29. novembra: Marija Gorini, delavka, 41 let, za rakom.

Smrti:

27. novembra.
Pri smrti: Vetter z Dunaja. — Topfer iz Trsta. — Taseg z Dunaja.
Pri smrti: Nedička z Dunaja. — Trebuzi iz Vipave. — Scherr z Dunaja. — Koppstein iz Karlova. — Brüll z Dunaja.
Pri cesarji avstrijskega: Kavčič z Notranjskega. Premrov iz Beljaka.

VIZITNICE
v elegantnej obliki pripravóka po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

Posestvo na prodaj.

Podpisani naznanjam, da bom prodal hišo pri Fari na Blokah št. 2, katera je na lepi legi ravno pred faro cerkvi in pripravna za vsako kupčijo ter obstoji iz 5 sob, predajalnice, 2 kletij, hleva, skednja in kozolca, kakor tudi k tej hiši spadajoča zemljišča, in sicer: 3 orale 769 sežnjev njiv, 3 orale 314 sežnjev travnikov, 5 oralov smrekovega in 5 oralov bukovega gozda iz proste roke na dražbi dne 3. decembra t. l. dopoldne. Katerega veselí to kupiti, naj se omenjeni dan oglaší pri Fari v mojej hiši.

(715-2)

Ivan Tomo.

(680-6) **Vsega zdravilstva**
DR. V. GREGORIČ,
Zdravnik ženskih in otroških bolezni.
Ordinira od 2.—4. ure.
Dunajske ulice št. 3, I. nadstropje.

Tekoče zlato in srebro
za zlačenje in zboljšanje okvirjev; lesenih, kovinskih, porcelanastih in steklenih stvari; za posrebrjenje kovinskih stvari. Vsakdo jako lahko s tem pozlati ali posrebrí vsako stvar. Cena steklenici 1 gld. Proti gotovemu plačilu (tudi v pisemnih znamkah) ali proti povzetju se dobiva pri L. Feith-u ml. v Brnu (Moravsko). (681-6)

Uničujoči smrti odtrgal se je plen in zopet dal življenju, ker se je podala roka naravnej zdravilnej sistemi.

Kmalu bode štirideset let, odkar je izumil gospod Ivan Hoff sladna zdravilna živila in je uvel ter ta način zdravljenja osvojil si je svet. Zdravniki vsprejeli so način zdravljenja, da notranje bolezni ne zdravijo več s puščanjem, ampak z uživanjem, ne z mineralnimi zdravili, ampak z Ivana Hoffa sladnimi zdravilnimi živilí, kolikor je le mogoče. Ni zastoj dobil izumitelj Ivan Hoff mnogobrojnih odlikovanj, 63 po številu, od cesarjev, kraljev, knezov, akademij, higieničnih svetovnih razstav; ne zastoj odobravanj zdravnikov, ko bi ne bili zdravilno pivo iz sladnega izvlečka, sladna čokolada in sladni bomboni za prsi pokazali take zdravilne moči.

Mnenja odličnih stranij.

Kralj. dvornemu zalagatelju skoro vseh evropskih vladarjev, gospodu **Ivanu Hoffu,** kralj. komisijskemu svetniku in imejtelju c. kr. avstr. zlatega križca za zasluge s kroun, viteza visocih redov,
Dunaj, Graben, Bräunerstrasse 8.

S tem izjavljamo, da so se Ivana Hoffa sladni izdelki, ko je njih zdravilno moč priznalo in javno objavilo več tisoč zdravnikov — vse zdravniške izjave so zapisane in registrovane — rabili v vojnih lazaretih leta 1864, 1866 in 1871 ter v vzhodni vojni leta 1877 in 1878. Devet imenovanj dvornim zalagateljem od veličastev in velikih vojvod je je nagradilo in poslednji čas je je ponavljalno obhajala milost cesarja avstrijskega. Prvi velikaši je je čislajo. Knez Bismarek pravi: Ivana Hoffa sladni izvleček je slasten in okrepečen. General-feldmaršal grof Wrangel je izjavil, da je izvrsten. General-feldmaršal grof Moltke pravi, da je sladna, okrepljujoča, zdravilna pijača in pije ga vsak dan za zajutrek. Pa tudi umetnost petja in predavanja ga rabi proti kašlju in hripavosti, mi tu omenimo svetovne kapacitete: gospa Lucca, Nilsson, gospoda Niemann, Wachtel.

Uradno zdravstveno poročilo iz Vratislave.

Vaše zdravilno pivo iz sladnega izvlečka mora se kot sokove zboljšujoče in živilno sredstvo jako visoko ceniti ter je pri skorbutnem stanju, profusnem gnojenju, zgubi sokov boljše, kakor katero koli drugo sredstvo, in bolniki je lahko uživajo. Bolniki zahtevajo nekako instinktivno okrepljujočo, ne razgrevajočo, jako živilno, predavanje pospešujočo pijačo.
Dr. Meineeke, štabni nadzdravnik.

Opomba. Sladni izvlečki se ponarejajo, na kar mora paziti zdravnik in bolnik. — Pristni sladni izdelki Ivana Hoffa morajo imeti varstveno znamko (podobno izumitelja Ivana Hoffa in podpis Ivana Hoffa).

Cene na Dunaji: Zdravilno pivo iz sladnega izvlečka (z zabojem in steklenicami): 13 steklenic gld. 7.26, 28 steklenic gld. 14.60, 58 steklenic gld. 29.10. — Koncentrovani sladni izvleček: I. flacon gld. 1.12, 1/2 flacona 70 kr. — Sladna čokolada: 1/2 kilo I. gld. 2.40, II. gld. 1.60, III. gld. 1. — Sladni bomboni v zavitkih à 60 kr., 30 kr. in 15 kr. — **Manj kot za 2 gld. se ne pošlje.** — Prvi, pristni, slez raztaplajoči Ivan Hoffa sladni bomboni za prsi so v modrem papirju.

Kdor hoče na deželi iz sladnih zdravilnih živil prirediti domačo lekarno, omisli si jih po ceniku za 20 gld. že precejšnjo izber.

Vse prodajalnice so za prodajo na drobno pooblaščene z litografovaním barvastim plakatom. (694-2)

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranji: Josip Dolenc. V Postojni: Doxat & Dietrich. V Kočevju: Ed. Hoffmann. V Gorici: G. Cristofolotti, c. kr. dvorna lekarna. V Krškem: Rup. Engelsperger. V Rudolfovem: Dominik Rizzolli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofijska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celju: Marek, Kupferschmidt, lekarja, J. Matič. V Reki: N. Pavčić, F. Jechel, G. Cattl, lekarji. V Celovec: W. Thurwald, lekar. V Mariboru: F. P. Holaršek. V Ptujji: J. Kasimir. V Pulji: G. B. Wassermann, lekar. V Trstu: Francesco S. Prinz, via Aquedotto, Carlo Zanetti, J. Serravallo, lekarji. V Beljaku: Dr. Kumpf, F. Scholz, lekarja, R. Canavall. V Zadru: Cristoforo Mazzocco.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.